Kilenczedik évfolyam. 11. szám. Márczius 12. 1876.

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

NAPL. MÚZEUM KÖNYVTÁRA

Előfizetési dij:
Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer, VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek, úgy a hirdetések is „*Tóth László könyvnyomdájának*“ czimzendők.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal: BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető minden küldemény a szerkesztő- és kiadóhivatalhoz intézendő.

Hirdetési dij:
5 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknél árleengedés adatik.

Bélyegdij minden beigtatásért 30 kr.

Kecskemét, márczius 10. 1876.

Lapunk egyik közelebbi számában közöltük a városi közgyűlésnek azon határozatát, melynek folytán egy bizottság küldetett ki oly meghagyással, hogy egy létesitendő népkert ügyében magának adatokat gyüjtve véleményes jelentést s illetőleg kimeritő javaslatot terjesszen be. Az ügyet oly fontosnak, közművelődési érdekeinket oly közel érintőnek tartjuk, miszerint joggal hivhatjuk fel arra mindazok figyelmét, kik a körül fáradoznak s érdeklődnek, sziveskedjenek a helyi lapok útjáni kölcsönös eszmecsere által is oda hatni, hogy e kérdés körüli nézetek és vélemények mielőbb megvitatva és tisztázva legyenek s a szép terv valósággá érlelődjék; magunk részéről is szivesen járulva ahoz s elmondva röviden egyetmást az eszme kivihetőségére vonatkozólag.

A kiküldött bizottságnak egyik legfontosabb és legnagyobb feladata lesz a népkert számára alkalmas helyet s tért kijelölni, mert e körül forog úgyszólva az egész kérdés, a többi inkább financziális része a dolognak.

Hogy a népkertnek közel a városhoz s könnyen hozzáférhetőnek kell lenni, az kétségen kivül áll; mert távolabb eső helyre, főleg ha az oda vezető út sem valami kellemes, népünk s közönségünk nem igen szivesen menne mulatni. Ime, itt van a műkert, mily élvezetes séta- és időtöltés helye városunknak s mily csekély mértékben kerestetik fel a közönség által, mert távolabb fekszik. Véleményünk szerint három hely volna olyan, melyek közül választani lehetne, mindegyiknek lévén bizonyos tekintetben előnye a másik fölött. Egyik a vasúti indóház környéke, másik a fürdőház, harmadik a görög temető helye és szomszédsága. Az első tekintve azt, hogy ugyanott már kisebb sétányunk s mulatóhelyünk is van, igen alkalmas lenne, de a tovább terjeszkedés a vasút s a reform. és izraelita temetkező helyek miatt csaknem lehetetlen. A másik elég alkalmas és kellemes hely lenne, de áll ellenébe azon kifogás, hogy a város közepétől, még inkább annak ellenkező oldalától igen távol van. És igy nézetünk szerint a választás legczélszerűbben a harmadikra esnék. A város belsejéhez legközelebb fekvése, egészséges vidéke, az oda vezető tágas és kellemes út mind oly előnyök, melyek amellett szólnak. E mellett tagadhatlan, hogy városunk tovább terjeszkedésének ép ez irányban kell történni s e terjeszkedést gátló görög temetőnek idővel okvetlen el kell távolittatni.

Mi e kérdésben csak szerény nézetünknek adtunk kifejezést, a közérdekben ohajtanánk, ha ahoz mások s inkább szakértők is hozzászólanának.

Nyilt sorok a helybeli róm. kath. egyháztanácshoz. *)

Tekintetes szerkesztő úr!

Daczára állásom s papi jellegemnek, melynél fogva helyén lenne, hogy azon testülettel, mely az egyház ügyeit intézi, érintkezésben legyek: kénytelen vagyok mégis, szives engedelméből, becses lapját igénybe venni, hogy elmondhassam, a mi oly melegen érdekel s a mi az illetők részéről sürgős elintézésre vár. Kénytelen vagyok mondom, ez útat választani, mert eddig senkinek még csak eszébe sem jutott inditványozni, hogy a káplánok, mint ilyenek, a nagyszámú — mert közel százan vannak — egyháztanácsosok között ipso facto helyet foglaljanak; pedig ők mégis csak inkább hivatottak erre, mint egynémely, a dologhoz keveset, vagy semmit nem értő, de azért mégis mindent igenlő, vagy ellenkezőleg magában folyton dünnyögő egyháztanácsos úr, ki tanácsülés után legfölebb annyit tud mondani, hogy ez, vagy az: jól szavalt. De a dologra.

Nyilvánvaló immár a tisztelt egyháztanácsnak azon határozata, melynél fogva itt, ez alkalommal nem taglalható okokból s a szülők — illetőleg a hiveknek tudta és beleegyezése nélkül (?) iskoláinak kath. jellegét feladva, a községi iskolákba belépett. Ösmeretes ama nagy hangon kimondott végzése is, mely szerint a gyermekek vallási s erkölcsi oktatásáról gondoskodni fog s igy hite szerint a vallási érdek veszélyezve nem leend. E czélból kötelezte is magát arra, hogy a vallástanitással ez ideig foglalkozó három szent-ferenczrendü áldozár helyett hat, vagy a szükségeshez képest még ennél is nagyobb számú vallástanitónak tisztességes fizetés melletti alkalmazásának terhét készséggel viseli, mert bizonyára elösmeri, el kell ösmernie, miszerint az ifjúság nevelésének valláserkölcsösnek kell lennie s vallás nélkül a legtanultabb ember is csak veszedelmes ember, ki petrolőr igen, de békés honfi, munkás honpolgár nem lehet soha. A szó, az elv tehát kimondatott, de lássuk: az életben, körülményeink között, miként valósitható?

A róm. kath. egyház gondozása alatt a város területén nem kevesebb, mint 15 népiskola létezett, ezekhez járult, melyekben a hitoktatást mindenütt rendszeresitni kell, a nagy-templom-útczai ujonnan felállitott 4 osztály majd feles számban kath. szülők gyermekeivel, továbbá a két s jövőre már háromig szaporodó polgári osztály s végre az 5 osztályú gazdasági iskola. Már most minden egyes osztályra a törvény szerint két-két órát véve fel a hit- és erkölcstan tanitására: hetenként 45—50 óra jön ki összesen, és pedig még azon esetben is, ha hogy a polgári s gazdasági iskolákban két-két osztály együtt nyerendne is oktatást. És ugyan, kik lennének azok, kik ezen órákat pontosan — mert ez elengedhetetlen kötelem — betöltve a hitoktatást ellátnák? A szent-ferenczrendü atyák s a káplánok talán? Elégtelenek reá. Az előbbiek ugyanis, reményt sem nyujthatván a ház főnöke az iránt, hogy egyénekben szaporodni fognak, többet ezután sem tehetnek, mint ez ideig tettek. A multra nézve pedig csalódnék az, a ki azt hinné, hogy ők voltak azok a kik a gyermekeket a hittanra betanitották. Catechisáltak, magyaráztak igen, de a tanitó urak emléztették be a kérdéseket. Egyébaránt a három szent-ferenczrendü hitelemzőtől, ennyi, egymástól távolra eső iskola mellett, nem feledve azon tényt sem, hogy ők lelkipásztorsággal is foglalkoznak, többet kivánni okosan nem is lehetett. Nagyon szép lesz tehát a jövőre nézve is, ha a polgári-, gazdasági- s a most felállitott nagy-templom-útczai iskolákban, a hol már más vallású tanitók is alkalmazvák, rendszeresen betöltendik a hitoktatói állomást s a többi iskola vallás oktatására nézve fenntartják a régi felügyeleti jogot. A tanyai iskolákban meg éppenséggel nem is lehetnek más hitoktatók, mint a tanitó urak. A mi a káplánokat illeti, tőlük sem telik ki a rendszerinti hitoktatás. Kettejöket, de mindig elfoglalva tartja a plébánia hivatal, a harmadik úgy is — maholnap már legalább is nyolcz órával hetenkint — reáliskolai hitoktató. Ehhez járul, hogy a nyolcz osztályú ref. lyceumba járó kath. vallású tanulóknak vallási oktatása is a káplánok vállaira nehezül. Ezeknek ennyi, pótlékul a többi teendőkhöz, bőven elég.

A mondottak után tehát nem marad egyéb hátra, mint a hittantanitást a tanyai s az átadott 15 népiskolában az illető tanitó urak kezeiben hagyni meg, mitől ők illő honorariumért nem is idegenek. Igy van ez, hogy példát emlitsek, Csongrád közös iskoláiban, hol a papság az iskolákba szabad óráiban csakis magyarázni jár; de igy van ez, hogy messze ne menjünk, itt helyben is prot. atyánkfiainál, kik iskoláikat, ők tudják miért, már régebben közösekké nyilvánitva, a hittanitást szinte az illető tanitó urak kezei között hagyták, dijazván őket az egyháznak tett eme szolgálatáért. Ha ez mehetett és mehet a protestánsoknál, miért ne mehetne nálunk is? Ha az iskolák elközösitése ő náluk a lényeg- s jellegre nézve semmi változást sem idézett elő, elannyira, hogy maradt minden a régiben, miért idézne elő éppen nálunk katholikusoknál? s miért ne tennők meg mi a lépéseket, a melyek iskoláink catholicitása mellett tagadhatatlanul fontos tényezők? Ha ugyanis maguk a tanitók lesznek a hitoktatók, e tényt az iskolaszék, midőn üresedés nyiltával az új választást megejti, éppen nem ignorálhatja s nem választhat kath. gyermekeknek nem kath. tanitót; mert különben méltán felkeltené a szülőknek gyermekeik vallásos neveltetése iránti féltékenységét s előidézné azt, mitől az „Emlékirat“ szerzője szerint: „oka félni egyelőre senkinek sincs, hogy t. i. róm. kath. lakosok fészkébe, és viszont, az iskolaszék más vallású tanitó bebelyezésével a vallási érdeket megháboritsa.“ Mi se ragaszkodjunk tehát kevésbé ahhoz, mit jónak hiszünk, mint protestáns atyánkfiai s ne viseltessünk kevesebb bizodalommal, mint ők, tanitóink iránt, főleg miután erőinket, ügybuzgó tanitóink készségének igénybevétele nélkül a hitoktatás ellátását illetőleg úgy is elégteleneknek kell elösmernünk. A jóakarat ugyanis a lehetetlenséget nem szünteti meg.

Dixi et salvavi animam meam. Cetera videant consules.

Kecskemét, 1876. márczius hó 5.

A tekintetes szerkesztő úrnak alázatos szolgája:

Beller Imre,
káplán.

*) Közöltük e czikket, mivel lényegileg közérdekü dolgokról szól. De nem helyeselhetjük némely kitételeit, pl. hogy a kath. iskolák a szülők és hivek beleegyezése nélkül lettek községiekké és a hol az iskolai széknek tanácsot ad a váiasztásokra nézve. Ilyeneket pengetni nagyon kényes és ártalmas dolog. Szerk.

A „Kecskemét“ t. szerkesztőjének.

Kedves barátom!

Lapod legközelebbi számában válaszoltál hozzád intézett nyilt levelemre, melyben kijelented, hogy a lapod által eddig követett irányt és modort megváltoztatni egyátalában nem szándékod. Sajnálom a közönség érdekében, de ez töled függött, — tehettél a mit akartál. S ezzel végit szakithatnánk levelezésünknek, ha a válaszodban foglalt egyes kifejezések és állitások nem volnának oly természetüek, melyeket megjegyzés nélkül nem hagyhatok.

Elsőben is azt jegyzem meg, hogy félre értettél, midőn értésemre adod, hogy N. Ö. kitünö munkatársadat sem értem, sem másért lapodtól elidegeniteni nem fogod. Én ezt sem magamért, sem másért nem kértem, hanem az olvasóközönség érdekében jóakaratúlag figyelmeztettelek arra, hogy ne engedj lapodban irányunkban minduntalan kihivó és kötekedő modort használni; ezt te nem akarod megtenni, mi által bebizonyitottad, hogy a helyi lapok közti egyetértés, együttes erőveli közreműködés eszközlése és fenntartása legkevésbé sem fekszik sziveden.

Azon hangzatos phrasisaidra, hogy olvasóidat

megbotránkoztatni s emberi önérzetedet levetkezni nem akarod, csak azon észrevételt teszem, hogy mikor ezeket hangoztatod, megfeledkezel azon minden kritikán alóli személyeskedő és valósággal becsületsértő gúnyiratokról, melyeknek egy ideig lapodban készséggel engedtél helyet. En botránkoztatni nem akartam, hanem nyiltan szemébe mondani az igazat egy ok nélkül kötekedő embernek; tettem pedig ezt azért, mert ha valaki a nélkül, hogy okot adtam volna rá, folytonos kihivó és sértő magaviseletet tanúsit irántam, azt tűrni soha nem fogom.

A mit N. Ö. kedves barátod dicsöitésére és magasztalására összehalmoztál, azon nemcsak én, de minden olvasód jóizüt mosolyog. Ha Deák Ferencz érdemeit csak felényi elismerésben is részesitetted volna, a nagy hazafi iránti kegyelet és tiszteletnek méltó kifejezése lett volna. Bizony pirulhatott az a tisztelt úr azok olvasásakor, ha ugyan van még benne egy kis pirulási hajlandóság! Ugy vagytok ti, — hogy ezzel a hasonlattal éljek, — mint az egyszeri szolgálók, kik összebeszéltek, hogy egymást kisasszonyozzák; ti is összeáltok s egymást agyba-főbe dicséritek.

Hangsúlyozod azt is, hogy a N. Ö. elleni vádak alaptalan rágalmak. A vádakat könnyű lenne bebizonyitani, de a rágalom fogalmával úgy látszik nem vagy tisztában. A mit én irtam, az se nem vád se nem rágalom, hanem méltó és megérdemlett czimek, melyek az illetőt ékesitik.

Végül megelégedésemet fejezem ki, hogy a sajtóper útjáni megtorlást választottátok; az ugyan legkevésbé sem mosná le róla a rásütött bélyeget, de igy legalább a törvény és az igazság keze fogja még nagyobb mérvben sujtani. *Szeless József.*

A különböző tápanyagok és azok befolyása az emberi szervezetre.

— Fölolvastatott 1876. február 20-án tartott természettudományi estélyen. —

(Folytatás.)

E felsorolt tápanyagok különböző mennyiségű viszonyokban majdnem valamennyi élelmi szerben előfordulnak mind, a szénvizegyek, zsirok, fehérnyék és a különböző tápsók; azonban általában mégis inkább a szénvizegyekben és zsirokban. Egyedül a tojás az, mely a fehérnyefélékből legtöbbet tartalmaz. A hús és hüvelyes vetemények aránylag más alkatrészeikhez legtöbb fehérnye testeket tartalmaznak, mig a burgonya keményitőt tartalmaz sokkal többet, mint más tápanyagokat. Az állati táplálékok közül a tej, a növények közül pedig a gabnaneműek azok, melyek légeny nélküli és légenytartalmú alkatrészeknek mennyiségi viszonyára nézve közép helyet foglalják el.

Különböző élelmi szerekben a só tartalom is változó. A húsneműekben a vilsavas és káli sók, a tejben a chlorégvények és a vilsavas mész a túlnyomó. Igen csekély, számitáshoz alig vehető mennyiségben vannak a sók a rizsben és burgonyában, jómennyiségben a gabnaneműek magvában, de annál csekélyebb arányban a már megőrölt s még csekélyebb az igen finomul kiszitált lisztben, mind abból már a vilsó, magnesia, mész, vas, kálium, nátrium kivonattak és a derczében vagy korpában maradtak. Dúsabban lépnek fel azonban a tápsók a szerves alkatrészekben táplálásra igen kevés értékkel biró zöld főzelékekben, melyeknek éppen e dús sótartalom miatt van tápértékök. A mennyiben azonban a tápsók szügséglete a szervetlen szilárd táplálékokkal nem fedeztetnék, italban is felvétethetnek. Az ivóviznek nemcsak az igényelt vizmennyiség szolgáltatása, hanem mész, chlorvegyületek és kénsavas sókat tartalmazó voltánál fogva is fontos jelentősége van a tápanyagok között és éppen ezért, mivel a forrásviz mind a sókat nagyobb mennyiségben tartalmazza, mint a folyóviz, alkalmasabb is az ivásra.

Ezen anyagok mulhatatlanul szükségesek mint eledelek, mert az egész emberi és állati szervezet ezekből van felépülve; egyik vagy másiknak a hiányzása is káros hatással volna az épség és tökéletes fejlődésre nézve. Mivel azonban egyik eledel egyik részből, a más pedig a másik részből tartalmaz többet vagy kevesebbet, megtanitott bennünket a természet, hogy ne csak egyféle, hanem különböző tápanyagokat vegyünk fel, hogy igy a test mindazon szükséges anyagoknak birtokába juthasson, a melyekből az emésztés és anyagcsere folytán önmagát felépithesse és épséges szervezetét a neki meghatározott ideig megtarthassa.

Az ember a táplálékokat rendesen nem azon nyers minőségben élvezi, mint azokat neki a természet nyujtja, hanem készit magának belőlök többé, vagy kevésbé összetett ételeket; melyek azután kettős feladatot töltenek be: először az eledelt könnyebben megemészthető alakban, másodszor oly keverékben nyujtják át a szervezetnek, melyben a lényeges alkatrészeknek éppen igényelt viszonylagos mennyisége foglaltatik.

A főzés mestersége mindkét tekintetben csudálatra méltó példáját mutatja azon ösztönnek, mely egyedül az izlés, éhség és szomjúság érzetéből vezéreltetve a mai tudománynak elméleti vivmányait gyakorlatilag már rég megelőzte. A húst könnyebben emészthető alakba úgy vesszük át, hogy a zsiradékot benne magasabb hőfoknál folyóvá, a gyengébb kötszövetet oldattá s az izom szabadságának behatása alatt magát a fehérnye tartalmú izomrostot is porhanyássá tesszük s végre hozzá adjuk még a konyhasót, mint oly anyagot, mely a húsban igen csekély mennyiségben van jelen. A húsból főzés által a tápláló anyagok egy részét feloldjuk és kivonjuk, ezt a levessel vesszük magunkhoz, tehát a húsban lévő tápsókat, hústejsavat csekély enyv és fehérnye nemű anyagokkal együtt; ezek kivonása után a főtt húsnak csekély tápértéke van, azonban azt is különböző mártásokkal élvezve éhséget csillapitó étekül használhatjuk. Mivel a hús tápértéke főképen az oldható tápsókban van, melyek sütés által nem vonatnak ki, sőt a főzés által kivonható anyagok is benne maradnak, czélszerübb a húst a táplálkozásra vonatkozólag sülve élvezni.

A növényi eledeleknél az elkészités oda irányul, hogy az által a sejtfalak meglágyuljanak vagy eltávolittassanak, a mi legtöbbnél magasabb hőfok által el is érhető; ez által az emésztés sokkal könnyebben mehet végbe.

A gabnaneműek bonyolultabb folyamatnak vannak alávetve; a kenyérben sütés alkalmával a nagy hőfok alatt a keményitő felduzzad, egy része czukorrá, a czukornak pedig egy része alkohollá és szénsavvá alakul. Mivel a kenyérnek zsirtartalma nagyon csekély, az embert ösztöne már jókorán megtanitotta, hogy melléje húst vagy szalonnát is egyék. Igy jóval csekélyebb mennyiség elegendő belőle a táplálásra, mig magából a kenyérből egy dolgozó férfinak naponként 1.5 kgrra volna szüksége, hogy a szükséges zsir és fehérnye mennyiséget megkaphassa. A tej is egyedül a csecsemőnek elégséges táplálék, felnötteknél az nem volna elegendő. Egyébiránt a különböző tápanyagok vegyitési módja az egyes izlések szerint különböző, ezért mondjuk: „de quotibus non est disputandum."

Liebig, a nagy vegyész és phisiolog azt mondja, hogy a tápanyagok okos megválasztása és czélszerü használata által az embernek hatalmában áll életét 5—10 évvel meghosszabbitani, vagy az ellenkező által megröviditeni. Hány betegség nem származott már a tápanyagok hiányos volta vagy azok mértéktelen élvezete által? Mindegy akár növényi tápanyagokat használjunk bővebben, akár állatit, csakhogy az elegendő mennyiségü fehérnyét, zsirokat és különösen tápsókat tartalmazzon.

(Vége következik.)

SZINHÁZ.

Szombaton, márczius 4-én, Egressy Ákos úrnak utolsó felléptével s vendégszereplése jutalmául adatott: „Babérfa és koldúsbot." — Ezen érzelgős német szinmű kiválasztása nem a legszerencsésebb gondolat volt s bizony talán egyebet is mondanánk reá, ha Egressy úr szép tehetségével annyira nem viszi, hogy az utolsó jelenés művészi előadása által sikerült egypár húrt megpenditeni sziveinkben. Mennyire ellentéte ennek a másnap előadott „Falu rossza", melyben a magyar ember egész kedélyvilága, a bánat- és örömeknek ama csodálatos egybevegyülése feltalálható, mit Petőfi a következő gyönyörü strophával fejezett ki:

„Magyar vagyok. Természetem komoly
Mint hegedűink első hangjai,
Ajkamra fel-felröppen a mosoly,
De nevetésem ritkán hallani.
S ha az öröm legjobban festi képem:
Magas kedvemben sirva vigadok!
— De arczom vig a bánat idejében
Mert nem akarom, hogy ti sajnáljatok."

A vasárnapi előadásról, kétségtelen, hogy sok jót lehetne elmondani s e tekintetben nem is mulaszthatjuk el, hogy Gerő Lina által felmutatott szép eredményt ki ne emeljük, de árnyoldalaiból is ki tudnánk állitani egy közönséges létániát.

Kedden adatott „Dunanan apó és fia utazása" operette 3 szakaszban; mely előadás a hozzákötött várakozásnak teljesen megfelelt. Kitünt benne a jutalmazott Hegyi, kinek nem ártana minden szerepét megtanulni s legalább ily gonddal eljátszani.

Nunc venio ad . . . etc.

Eszembe jut ez a mondat, azzal a különbséggel, hogy nem férfiút de hölgyet énekelek, még pedig kettőt! Egyik a szerdán előadott „Kaméliás hölgy", mely tudvalevőleg a divatossá vált társadalmi drámák sikamlós talajáról való; mindazáltal eléggé jól tartja magát. S a másik, a vendégül fellépő művésznő: Bulyovszkyné — Lilla — úrhölgy. Hosszas külföldi tartózkodása után közelebb a magyar múzsának szentelvén magát, városunkat is szerencséltette megtisztelő látogatásával s azért első sorban őszinte szivvel üdvözöljük! Minél nagyobb művészi erővel áll a biráló szemközt, mondják hogy annál inkább gyengének érzi magát s talán e gondolat meg is állna, ha a birálatnak egyszerüen a hibák kutatása volna czélja s a biráló vajmi tudatlannak érezhetné magát, midőn a mostanihoz hasonló helyzetben nem talál gáncsolni valót; — de van a birálatnak egy másik oldala, szebb, nemesebb része, mely az elismerésben nyilatkozik; ilyenkor a biráló — a helyett, hogy borsot törne, koszorút fon.

Mi őszintén szólva az előbb emlitett térről leszorittattunk s emezt elfoglalta előlünk a nagy közönség s az mindenesetre kedvesebb is a művésznőnek, mint a mi dicséretünk, melyet émelygős tömjénfüstnek is tekinthetne. Ő nemcsak művésznő, de irónő is, tanulta ismerni az emberek sziveit, bizonyára felismerte azon csalhatatlan jeleket, melyek közönségünk önzetlen tiszteletére mutatnak.

TÁRCZA.

Csevegések.

— Valóban kedves Aimée kegyed engem igen nehéz helyzetbe hoz, midőn azt kivánja, hogy valami érdekes újságot mondjak. Ama kis csokor tanúságaként — melyet ép most volt szerencsém kegyednek átnyujtani — már élvezhetjük az ibolya felséges illatát s ez minden a mit tudok.

— Igaza van, ez érdekes újság, különösen előttem, a ki oly nagyon szeretem az ibolyát. Az illatár a mely szirmairól terjeng, ábrándozásra hiv, de az egyszerü csin, mely alakján elömlik, a természethez visszahódit.

— Ilyennek képzelem a női eszményt, szép de nem czifra, egyszerü de csinos; elhúzódik a haragos zöld levelek védelme alá, de elszakitva tőlük megmarad annak a mi volt s hozzá a lélek nemes müveltsége mit a virágnál a mindenki előtt oly kedves illat képvisel.

— E szerint az ön kedvencze az ibolya, miért nem viseli hát szinét? a farsang különböző vigalmai közt minden szin képviselve volt a rendezők karján vagy mellén, csak ez egy volt kizárva, ott volt a szerelem rózsaszine, a hűség kékje, az ártatlanság fehér s a szenvedély piros szinével, de mellőzték az egyszerü kellem ibolyáját.

— Valóban elmaradt, a tél hidege s a farsang mámora közt nem gondolánk a csendes boldogságra.

— Hozzák helyre a mulasztást, hisz itt a piknik.

— A piknik? majd el is felejtém mondani, hogy megszünt, elaludt. A sok bálban kifáradt közönség nem igen nagy hajlandóságot árult el e se hideg se meleg mulatság után s a részvényesek jobbnak látták a nyárra halasztani a vigalmat. Különben sincs most jó idő mulatni, az árvizsujtott helyek esdő szava segélyt kér s azt a piknik nem adhat. Hangverseny kell most, melynek jövedelme a károsultak szenvedett csapásait enyhitse.

— S önök biznak a hangversenyben?

— Mindenesetre szép Aimée, különösen ha kegyetek közremüködésére számithatunk. Mükedvelőink oly jók a szinmüvekben, hogy a hangverseny egyes pontjait is bravourral fogják betölteni. Ha a mi Priellünk szaval és kis csalogányunk énekel, úgy tömve lesz a szinház s nemde Aimée kegyed is részt veend. A szinpad és a coulissák kedves emlékeit ne szaporitsuk-e?

— Lehet hogy úgy lesz. De lássa; azt mondá, hogy semmi újságot nem tud s már is többet emlitett s még Bulyovszkynéról sem beszélt.

— A kegyed közelében szép Aimée mindenről elfeledkezem; pedig Bulyovszkyné méltó hogy emlékezzünk róla is; nem a kritikus vizsgáló szemével, nem bonczolva alakja, játéka s megjelenése egyes részeit az itészet éles fegyverével, hanem egész lényét tekintve úgy a mint előttünk áll. S igy ő igen szép; szoborszerü alakján a méltóság nyugalma s kerekded mozdulatain az otthonlét biztonsága tündököl s lágy hangja a mint suttog csábitón, vagy a mint szikrázó haraggal csattog, majd panaszos nyögésben elhal — mindig oly kedves mint a patak csörgése.

— Nekem e mellett öltözékei tetszenek. A kaméliás hölgy divatos uszálya s Messalinának hó fehér palástja jól áll neki s kellemmel hordja mindezt. Ékszerei oly szépek, ragyogók.

— Nem oly ragyogók mint a kegyed szép szemei Aimée. Az ékszer magában holt tüz, semmi más, a büvös szemsugarak nyujtanak csak oly fényt, a mely éltet vagy lesujt.

— Szerencséje hogy nincs úgy, mert e bókért megkisérteném szemem hatalmát.

— S én örvendenék, hogy mint Semele kedvesének Zeüsznek, úgy én a kegyed szemeinek tüzétől halhatnék meg.

— Menjen hizelgő.

— Elmegyek kedves Aimée, de gondoljon reám. Ég áldja meg. *Gaston.*

Első fellépte alkalmával kedves lénye s kellemes jelensége láthatóan meglepte a közönséget, hogy aztán a továbbiakban — különösen beszédében — kifejtett müvészete által annál inkább elragadtassék s tetszésének hosszasan tartó és ismételt jeleit adja.

A hol a közönség ily jól tud birálni s a hol ily szentelt igéket hangoztat a müvészet: ott nincs birálatra szükség. *Titok.*

HELYBELI ÚJDONSÁGOK.

— **Lapunk** olvasó közönségét van szerencsénk értesiteni, miszerint Ihász Aladár széptehetségü ifjú barátunk lapunk belmunkatársai közé belépvén, annak szellemi támogatására közreműködését felajánlta.

— **Szerkesztőségünkhöz** következő tartalmú levél érkezett: „Tekintetes szerkesztő úr! A mellékelt gyüjtőiv szerint az árviz által sujtott s inséget szenvedő embertársaink részére 50 frtot gyüjtvén, kérem ez összeget a „Budapest fővárosi árviz-bizottsághoz“ juttatni s a jószivü adakozóknak — a segélyezendő inségesek nevében is — hálás köszönetem nyilvánitása mellett a névsort becses lapjában közölni. — Kérésem mellett maradok Kecskeméten, 1876. márczius 9. teljes tisztelettel P. Fekete Jánosné“. — Részünkről is köszönetet mondunk a nemes szivü adakozóknak s különösen P. Fekete Jánosné asszonynak, ki fáradozásai és buzgalma által magát városunkban az elsők közt érdemesitette. A beküldött 50 frt. összeget rendeltetési helyére juttattuk. — Egy másik gyüjtemény élelmi szerekben már előbb szállittatott el a k.-szt.-miklósi árviz károsultak részére. Az adakozás Fekete István ügyvéd úr inditványára kezdetett meg. Térszüke miatt az adakozók névsorát csak jövő számunkban közölhetjük.

— **Kada Elek** úr legtehetségesebb fiatal ügyvédeink egyike legközelebb jegyet váltott Ferenczy Auguszta úrhölgygyel. — Midőn a boldog párnak legjobb szerencsekivánatainkat tolmácsoljuk, egyszersmind örömünket fejezzük ki a fölött, hogy társaséletünk ismét egy szellemdús és kedélyes nőt nyert.

— **A kecskeméti ügyvédi kamara** márczius 5-én d. u. rendkivüli közgyülést tartott, melynek legfontosabb tárgya a titkár választása — lett volna, ha a tagok a törvény által kivánt számban összejöttek volna. Valóban bámulatos azon közöny, melyet a tagok utóbbi időben ez intézmény irányában tanúsitanak. Sem az elnöki, sem az elnökhelyettesi állások nem voltak az első gyülésen betölthetők s most ugyan az történt a titkári állással is. Pedig meggondolhatnák, hogy felettük a kamara gyakorolja a fegyelmi hatóságot s rájok nézve ennek miként való alakitása legnagyobb fontossággal bir. A titkárválasztás elhalasztatván, a közgyülés tudomásul vette az igazságügyminiszteriumnak az elnök és elnöki helyettes választását helyben hagyó miniszteri rendeletet s elfogadta Zombory László kamarai tagnak a bélyegleletek felvétele s a bekeblezési illeték kiszabása körül felmerült némely hiányok orvoslása tárgyában az igazságügyminiszteriumhoz czimzett felterjesztését.

— **A kecskeméti ügyvédi kamara fegyelmi birósága** márczius 4-én délután tartotta első végtárgyalását, mely a panaszlott ügyvédnek — az ügyvédi kötelesség vétkes megszegése és az ügyvédi kar tekintélye elleni vétség miatt történt elmarasztalása és az első foká fegyelmi büntetéssel való sujtásával végződött.

— **Bulyovszkyné Lilla asszony** a bajor királyi udvari szinház elsőrangú müvésznője és a gothai udvari szinház tiszteletbeli tagja f. hó 7-én városunkba érkezett. Első vendégjátékául a „Kaméliás Hölgy“ 5 felvonásos drámát választá, — s mint előre gondolható volt — elragadó müvészi játékával közönségünket egészen meghóditá.

— **A helybeli Nőegylet** a budapesti és a vidéki árviz károsultak javára 50 frt. könyöradományt szavazott meg, — s azt már rendeltetése helyére el is küldte. — Reméljük, hogy a Nőegylet nemes példáját pénzintézeteink is követni fogják.

— **A helybeli fiatalság** által tervezett „batyu-bál“ — mint halljuk — közbejött akadályok folytán az idén nem tartatik meg.

— **(Beküldetett).** A kecskeméti állami főreáltanoda f. hó 16-án d. e. 10 órakor tartja Deák Ferencz hazánk legnagyobb fia emlékére a gyászünnepélyt saját rajztermében, melyre tisztelettel meghivja a nagyérdemü közönséget Kecskeméten, 1876. márczius 7. az igazgatóság.

— **A városi tiszti ügyészi** állásra a f. hó 10-én tartott közgyülésen Tóth István köz- és váltóügyvéd választatott el 41 szótöbbséggel. A szabadelvüpárt ez alkalommal fényesen bebizonyitotta, hogy ha akar, tud erős és összetartó párt lenni. Bár minden fontosabb kérdésben ily egyöntetüleg járna el, úgy sok időre biztositva leend számára a többség és győzelem.

— **Szinház.** Mihálovics jutalomjátéka — „A szép Dunois lovag — valószinüleg a jövő hét közepe táján leend. Ajánljuk őt a közönség figyelmébe, ki habár a szinészet terén még kezdő, de a haladásnak eddig is jelét adta s kivált kellemes hangjával több izben kitünt.

— **Bátrak vagyunk** a rendőrség figyelmét fölhivni azon útczai csavargók és naplopókra, kik Adler vaskereskedése előtti útczasarkon ácsorogva verekedéseikkel és éktelen káromkodásaikkal botránkoztatják az arra járó közönséget.

— **Kimutatása** a kecskeméti izr. Nőegylet által február hó 29-én rendezett tánczestély jövedelmének: Bevétel: bemeneti díjakban: 220 frt. 40 kr.; felülfizetésekben: 161 frt. 10 kr., összesen: 381 frt. 50 kr. Kiadás: 131 frt. 39 kr. Tiszta jövedelem: 250 frt. 11 kr. — Felülfizetni kegyeskedtek: Horváth Dömené 4 frt., Gáll Ferencz 4 frt., Horváth Béla 3 frt., Schvarcz Ignáczné 8 frt., Sármay Márton 6 frt., Schvarcz Józsefné 7 frt., özv. Csillag Amália 5 frt., Dermár Pál 5 frt., Vesselinovits 5 frt., Makai Emil 3 frt., Tóth László 3 frt., Pfeifer Jakab 3 frt., Bleyer testvérek 3 frt., dr. Schvartz László 2 frt., Steiner Márton 2 frt., Goldberger Gábor 2 frt., Schmied Jakab 2 frt., Csillag Béla 2 frt., Sárközi Pál 2 frt., Fleischer Gyula 2 frt., Deák László 2 frt., Pacsu Mihály 2 frt., Schlezinger Vilmos 2 frt., Hacker Antal 2 frt., Lichtner Ferencz 2 frt., Steinvurtz Johanna 2 frt., Bosányi Simon 2 frt., Werschetz Fanni 2 frt., Fischmann Simonné 2 frt., Veisz Márton Kakucsról 2 frt., Kohn Ignáczné 2 frt., Hacker Adolf 2 frt., Hacker Móritz 2 frt., Spitzer Mór 1 frt. 60 kr., özv. Fleischer Bernátné 2 frt., Wittmann Károly 2 frt, M. J. 2 frt., dr. Pulitzer Ignácz 2 frt., ifj. Steinvurtz József 1 frt., Boodor Sándorné 1 frt., Szemző Sándor 1 frt., Popper Ignácz 1 frt., Fantó Péter 1 frt., Kecskeméti Hercz 1 frt., id. Schőnberger Adolf 1 frt., Karics főhadnagy 1 frt., Gyenes György 1 frt., Perl Zsigmond 1 frt., Cinhober Ferencz 1 frt., özv. Brückler Mihályné 1 frt., Klein Ignácz 1 frt., Oszmann Henrick 1 frt., özv. Kohn Mózesné 1 frt., Dömötör Sándor 1 frt., Schönvald Sándor 1 frt., Kada Elek 1 frt., ifj. Grosz Zsigmond 1 frt., Lovik Tivadar 1 frt., Velesz Dávid 1 frt., Schveiger Bernát 1 frt., Lövi Lipót 1 frt., ifj. Bagi László 1 frt., Névtelen 1 frt., Rosenfeld Mórné 1 frt., Rothfeld Ignátz 1 frt., ifj. Witz Gusztáv 1 frt., Pulitzer Gusztáv 1 frt., Csillag Miksa 1 frt., id. Witz Gusztáv 1 frt., Spitzer Ignácz 1 frt., Vitéz Géza 1 frt., Auspitz könyvelő 1 frt., Braun Miksa 1 frt., Magyar Pál 1 frt., Brachfeld Lajos 1 frt., Friedmann János 1 frt., Behr Mór 1 frt., Kecskeméti Mór 1 frt., dr. Steiner Miksa 1 frt., Dékány István 1 frt., N. N. 1 frt., Schvartz Gusztáv 1 frt., Friedmann Hermán 1 frt., Wieder József 1 frt., Katz Ignácz 1 frt., Szabó Lipótné 1 frt., Lövi Zsigmond 1 frt., Goldberger Lipót 1 frt., Bleyer Frigyes 1 frt., Brachfeld Lipót 1 frt., Minke Béla 50 kr. — Midőn a jótékony tánczestély eredményéről fentebbi jelentést közzétesszük, kedves kötelességünknek tartjuk a kegyes adakozóknak és a résztvett közönségnek szives pártfogásáért, valamint a rendező ifjúságnak elismerő köszönetünket nyilvánosan kifejezni. — Kecskeméten, márczius 8-án 1876. Az elnökség.

— **Öngyilkosság a börtönben.** A napokban egy névtelen feladás adatott be a helybeli kir. ügyészségi fogházfelügyelő — Fehér György — és a kulcsos — Szelei Sándor — ellen. A beadott vád alapján a vizsgálat ellenük azonnal egész erélylyel megindittatván, a felmerült bizonyitékok alapján a hivatalos hatalommali visszaélés és a nagyobb mérvü zsarolás büntettében csakugyan bünösöknek találtattak s ezért f. hó 9-én le is csukattak. A fent nevezett két jó madár közül Szelei Sándor — kiben talán egy kis becsületérzés még volt, — ma vagyis f. hó 11-én reggeli 8 órakor börtönében nyakkendője segitségével magát felakasztotta, inkább választván a halált, mint a további becstelen életet.

— **A kecskeméti „Iparos ifjúsági önképző-egylet“** által február 20-án rendezett — tánczestélylyel összekötött nyilvános felolvasás és szavalás alkalmával fölülfizetni méltóztattak a következő urak: Madarassy László 2 frt. 50 kr., Bogyó Pál 1 frt., Végh József 2 frt., Tóth László 1 frt., Aág Károly 2 frt., D. L. 1 frt., Farkas Ferencz 50 kr., Lót István 50 kr., Kovács István 1 frt., Szabó Alajos 50 kr., Török Elek 30 kr., Bori Mihály 50 kr., N. N. 50 kr., Garzó István 50 kr., Fogadják szives felülfizetéseikért legforróbb köszönetünket. — Kecskemét, 1876. febr. 27-én. A rendezőség.

— **A helybeli polgári leányiskolában** az első félévi nyilvános vizsgálatok kedden, azaz márczius 14-ikén tartatnak meg; és pedig: az I. osztályban délelőtt 8—12 óráig, a II. osztályban délután 2—6-ig. Ezen vizsgálatokra a t. cz. szülőket, valamint általában a tanügy s különösen a nőnevelés barátait ezennel tisztelettel meghivja Kecskeméten, márcz. 11. 1876. Pásthy Károly, igazgató.

— **Meghivás.** Folyó hó 19-én vasárnap délután 5 órakor a ref. gymnasium nagytermében a k. v. természettudományi társulat népszerü előadást rendez; tárgya: „A gyermek-ápolás“, felolvassa dr. Kecskeméti Lajos úr. Ez igen érdekesnek igérkező előadásra, melyre kiválólag felhivjuk a Nőegylet becses figyelmét, a társulati tagok és a t. közönség tisztelettel meghivatnak. — Kecskemét, 1876. márczius 10-én. Szakács István, társ. titkár.

— **(Beküldetett).** Sármay Márton úr a helybeli önkéntes tüzoltó-egylet segélypénztára részére 2 frtot adományozni méltóztatott, mely kegyes adományáért fogadja leghálásabb köszönetem nyilvánitását. Kubinyi Konrád, tüzparancsnok.

IRODALOM.

— A „Deák Ferencz emlékezete“ czimet viselő a legnagyobb oktáv-alakban 268 lapon, 15 képpel érdekesbitett mü, melyet a Deutsch M.-féle müvészeti intézet adott ki, előttünk fekszik. Meglátszik rajta, hogy mind irodalmi, mind müvészeti kiállitásra nézve méltó igyekezett lenni az elköltözött nagy hazafi megdicsőült szelleméhez. S bár nem kétkedünk benne, hogy ezzel eleget mondtunk arra, hogy e mü a hazája nagy fiai iránt kegyelettel viseltető egy magyar család házából se hiányozzék: még se mulaszthatjuk el az alkalmat, hogy úgy a szerkesztőség, mint a kiadóhivatal iránti elismerésünknek ez oly rövid idő alatt s aránylag oly csekély árért (bolti ár 3 frt.) kiállitott müért néhány rövid sorban kifejezést ne adjunk. A ki e könyvet kezébe veszi, mely már külsőleg is kifejezi a nagy ember elveszitése fölötti nemzeti fájdalmat, — kegyelettel láthatja hazánk e nagy fiának történeti eseményekben és világmozgató eszmékben gazdag életét elvonulni lelki szemei előtt, a bölcsőtől a sirig, oly részletességgel és történeti háttérrel, a minővel Deák Ferenczről élet- és jellemrajz eddigelé meg nem jelent. Nyomról-nyomra kiséri az a tettdús élet nevezetesebb momentumait s a legszigorúbb tárgyilagossággal tárja fel képét és mutatja be nagy alakját a haza bölcsének, számos illustratiót csatolván az érdekes és vonzó szöveg mellé. A gond és szorgalom, melylyel a szerkesztő, Törs Kálmán, e terjedelmes munkát összeállitá, becses és vonzó közlemények, melyekkel munkatársai (Jókai Mór, Salamon Ferencz, Hegedűs Sándor, Visi Imre, Szathmáry György, Ágai Adolf) művét gazdagiták, — történeti értéket adnak a műnek s felül emelik a szokásos alkalmi albumok szinvonalán. Nevezetes és érdekes adatok gyüjteménye az, melyekből felmagasodik ama nagy ember alakja, kinek emlékére ez a mű készült.

— Az Aigner Lajos kiadásában megjelenő „Magyar könyvesház“-nak következő újabb füzetei küldettek be hozzánk: „Lord Byron élete. Irta Castelar Emil, forditotta Várnay Géza. Ára 60 kr. — A nagynevü spanyol iró és államférfi nem tulajdonképi életrajzát nyujtja a britt költőnek, hanem csak éltének főbb mozzanatait és saját szép szellemének benyomásait tárja elénk. Költői tollal rajzolja Byron szerelmeit s azoknak befolyását müve- s életére, védi őt a gáncsolók túlzásai ellen s magasztalja mint a szabadság hősét. Azt hisszük mindenkit fog érdekelni úgy Castelar véleménye mint Byron élete s mi a legmelegebben ajánlhatjuk e füzetet az olvasó közönségnek. — „Egy cserepár naplója.“ Irta Virághalmy Ferencz. Ára 60 kr. Azt hisszük, olvasóink legnagyobb része előtt ismeretes Virághalmy neve, mert hiszen a forradalom egyes episodjairól irt rajzai, versei s adomái sok olvasót szereztek a vitéz honvédnek. Jelen müvében életének azon szakát rajzolja, midőn a forradalom leveretése után mint honvédkapitány a császári seregbe közemberül besoroztatván, Olaszországba vitetett. E müve is jóizü kedves olvasmány. — „Phaedrus, Augustus szabadosa Aesopi meséinek öt könyve.“ Forditotta Sárváry Jakab. Phaedrus meséit magyar nyelven az eredeti versmérték megtartásával adja s első teljes magyar kiadást képez. Ára 20 kr. — „Képek a középkorból. Irta P. Szatmáry Károly. Történelmi és jogfejlődési rajzok a hun és germán népek köréből s mint ilyenek, igen ajánlhatók az ifjúságnak, különösen a jogászoknak. Ára 40 kr. — „A Wallisból.“ Beszély. Irta Struensee Gusztáv, ford. H. Batta Szilárda. Ára 20 kr. — „Mély titok.“ Beszély. Irta Gaskellné, ford. Csukássy József. Ára 40 kr. — „D'Aurebonne marquisné.“ Beszély. Irta Pontmartin, ford. Csukássy Józsefné. Ára 20 kr. — Mindhárom igen kedves olvasmány, távol minden ledérség- vagy kétértelműségtől, bármelyiket, de együttvéve mindhármat is ajánljuk elolvasásra. — A „Magyar könyvesház“ 4—5 ives füzetekben jelenik meg, melyekből 10 füzet képez egy folyamot s ennek ára 2 frt.; de minden füzet külön is megszerezhető, és pedig egyes füzet 20, kettős 40 és hármas füzet 60 kron.

Szerkesztői izenet.

H. Gy. úrnak. „Magányban“ czimű költeménye eléggé sikerült s csak egy kis türelmet kérünk, a többiek mellett sorát ejtjük.

Felelős szerkesztő: **SZELESS JÓZSEF.**

HIRDETÉSEK.

Császár. kir. osztr. szabadalommal és porosz királyi miniszteri jóváhagyással.

Dr. Borchardt's illatos-növény-szappana, a testbőr szépitésére és jobbitására, elismert hatékonyságú minden bőrkiütéseknél; eredeti csomagocskákban bepecsételve 42 kr.

Dr. Suin de Boutemard's zamatos fog-szappana a fogak és a foghús épentartására és tisztitására a legáltalánosabb és legbiztosabb szer; 1/1 és 1/2 csomagkákban ára 70 és 35 kr.

Dr. Béringuier's zamatos koronaszesze, értékes illat- és mosóviz, mely az életszerveket erősiti és üditi; eredeti palaczkokban ára 1 frt. 25 kr. és 75 kr.

Leder testvérek balzsamos földi-dióolaj-szappana; darabja 25 kr., 4 drb. 1 csomagban 80 kr. — Különösen családoknak ajánlható.

Dr. Hartung növény-kenőcse, a hajnövés felköltésére és felélesztésére; bepecsételt és üvegben bélyegzett tégelyekben ára 85 kr.

Gyógyszeres Benzoe-szappan, legfinomabb mosdószappan, ugyanazon eredménnyel bir, mint a Benzoe-tinctura; ára csomagonként 40 kr.

Dr. Hartung's china-héj-olaja, a legjobb chinahéj főzetből, balzsamos olajokkal a haj fentartása és szépitésére. Ára 85 kr.

Dr. Béringuier's fű-gyökér-hajolaja, a haj és szakáll sűritésére és fentartására, 1 palaczk ára 1 frt.

Dr. Koch's növényczukorkái, elismert jelességű háziszer hűtés, rekedtség, nyálkásodás és torokkarczolásnál stb. 70 és 35 kros eredeti dobozokban.

Dr. Béringuier's növényi hajfestőszere, valódian fest fekete, barna és szőke szinre; teljesen fölszerelve kefével és csészével 5 o. é. frt.

Dr. Lindes' tanár növényi rudacs-kenőcse, a haj fényét és ruganyosságát fokozza és egyszersmind az oldalhaj összetartására is alkalmas; eredeti darabokban 50 kr.

Balzsamos olajbogyó-szappan, a bőr finomsága és puhaságára éltető és tartós befolyása által tűnik ki; 35 kros csomagokban.

Az egyedüli elárúsitás fent kitett árak mellett: **Kecskeméten:** Molnár János, **Kalocsán:** Horváth Károly, **Duna-Földváron:** Nadhéra Pál, **Szarvason:** Réthy V., **Pesten:** Török József gyógyszerész uraknál.

Hamisitások ellen különösen óvást teszünk.

189 (10—8) **Raymond és társ,**
cs. kir. szabadalom-tulajdonos **Berlinben.**

Kiadó lakás.

A kistemplom-téren a Mayerfy-ház első emeletén egy — 4 szoba-, 2 konyha-, 2 éléskamra-, 1 fáskamra-, 1 pincze- és közös padlásból álló lakás — f. évi Szt.-György naptól **jutányosan bérbe vehető.**

Értekezhetni ugyanott. 16 (3—3)

---

518. / 1876.

Hirdetmény.

Kecskemét szab. kir. város gyámhatósága a néhai **Szűcs Imre** hagyatékához tartozott, a kecskeméti 374. sz. tjkvben 404. és 405. r. sz. a. foglalt házbirtoknak nyilvános árveréseni haszonbérbe adását 518/876. sz. végzésével elrendelvén, árverési határidőül f. évi márczius hó 21-ik napjának délelőtti 9 órája az árvaszéki helyiségre (Ladányi-féle ház) azzal tűzetik ki: hogy bérleni szándékozók az árverési feltételeket a közgyámi hivatalnál a hivatalos órákban bármikor megtekinthetik.

Kelt Kecskeméten, 1876. február 21-én tartott árvaszéki ülésből. 20 (3—2)

Csányi Károly, jegyző. **Nagy Lajos,** elnök.

A t. cz.

fakereskedő, vállalkozó és jószágbirtokos

uraknak, a tavaszi idény fa-anyagbani szükséglet fedezésére úgymint **fenyűdeszkában, padlódeszkában, fűrészelt fában** és **léczben**, valamint mindennemű **szálfákban** ajánlja magát 22 (3—1)

a „Magyar-Német Erdőipar-Egyesület."

Gőzfűrész Szolnokon. Gőzfűrész Tokajban.

Igazgatóság:

Budapesten, Széchényi-útcza 6. sz.

Hirdetés.

A „JÓZSEF" gőzmalom helyiségénél már 4 év óta berendezett s ***„muszka"*** **gőzfürdő** név alatt már eddig is ismeretes, igen csinos és kényelmes **gőz-, kád-** és **zuhanyfürdő**, ez év márczius hó 8-ik napjától kezdve, a n. é. közönségnek használat- és élvezetül megnyitva, által adatott.

A négy évi észlelet és tapasztalat nyomán ezen muszkamodor szerkezetű és csodaszerűen gyógyitó tiszta s lágy vizű **gőz-, kád-** és **zuhanyfürdönk** a következő bajokban téveszthetlenül, tehát bizton gyógyit: **rheuma, szembaj, gyomorgyengeség, nehéz lélegzés, hurutbaj, nátha, derékfájás, csonthasogatást** és erősit a test fáradság és lankadásban bámulatosan.

Egy vagy két személyre a gőz-, kád- és zuhanyfürdés díja dörzsölés és lepedővel együtt 80 kr. — Csupán kád- és zuhanyfürdés 60 kr.; s igy miután ezzel a szolgálattevő dörzsölő egyén díja is meg leszen fizetve, azontúl a t. fürdővendég semmiféle kiadással nem tartozik, kivéve azon rendfentartás engedelmességével, mely szerint a fürdést — az egészség szempontjából tekintve is — egy óra hosszánál tovább használni nem lehet.

Tehát ha ketten fürödnek egyszerre, esik egyre-egyre a gőz-, kád- és zuhanyfürdésnél csupán 40 kr., a kád- és zuhanyfürdésért 30 kr.

Gyógyfürdőnk — ünnep- és vasárnapokat kivéve — minden nap reggel 7 órától kezdve esti 8 óráig, úgy a nők, mint férfiaknak — szükség esetében tovább is — nyitva leend; június 1-től kezdve pedig egész október első napjáig ünnep- és vasárnapokon is.

Jegyek a gőzmalmi irodában válthatók.

Tisztelettel 19 (6—2)

a „József" gőzmalom igazgatója.

Meghivás.

A „Kecskeméti Takarékpénztári Egyesület" által folyó 1876. évi márczius hó 19-ik napján délelőtt 10 órakor Kecskeméten a Casino nagytermében tartandó rendes évi

közgyűlésre

a t. cz. részvényesek tisztelettel meghivatnak.

A közgyűlés tárgyai lesznek:

1) Igazgatói jelentés.
2) A lefolyt év üzletkimutatásának és mérlegének előterjesztése.
3) A leltározó és számvizsgáló bizottságok jelentése.
4) Az osztalék meghatározása, illetőleg a kimutatott jövedelem mikénti felosztása.
5) A választmány javaslata az alapszabályoknak az 1875. évi XXXVII. t. cz. értelmébeni kijavitása iránt.
6) Ugyanazon t. cz. 179. §. értelmében felügyelő-bizottság megválasztása.
7) A választmány által előterjesztendő inditványok.
8) 18 kilépő választmányi tag választása.
9) A leltározó és a közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesitő bizottságok kinevezése.
10) Egyéb a társulatot érdeklő inditványok elintézése.

Kecskemét, 1876. február 25.

Lestár Péter, igazgató.

18 (2—2)

---

275. / 1876.

Árverési hirdetmény.

A kecskeméti királyi törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhirré tétetik, miszerint Kecskemét város közönsége felperes részére 1285 frt. tőke követelése és járulékai kielégitése végett, végrehajtást szenvedett alperes Sahin **Tóth Mihálynak** biróilag lefoglalt a kecskeméti puszta szt.-királyi 371. számú telekkönyvben 470. részlet szám alatt foglalt s neve alatt beirt földnek 320 frtra becsült hizlaló jogára Kecskemét város közönségének tulajdonjoga sérelme nélkül a nyilvános árverés elrendeltetett és árverési határidőül 1876. évi márcz. 29. és szükség esetében 1876. évi április 29. napjának mindég délelőtti 9 órája a telekkönyvi hivatalban akként tűzetett ki, hogy első alkalomkor az árverés alá bocsájtott ingatlanság becsáron alul el nem adható.

Venni szándékozó tartozik a becsértéknek 10%-át készpénzben vagy értékpapirban bánatpénzül az árverési kiküldött kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.

Az árverési feltételek, melyek az árverés előtt felolvastatnak, az árverést megelőzőleg mindenki által a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.

Felszólittatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi törvényszék székhelyén vagy ennek közeliben laknak azirán t, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésök végett a törvényszék székhelyén megbizottat rendeljenek, és azok nevét s lakását az eladásig jelentsék be, mert ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

A perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb kijelölt javak iránt tulajdonjogi vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogokat érvényesithetni vélnek, hogy kereseteiket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt, ezen telekkönyvi törvényszékhez adják be, különben azok az árverés foganatositását nem gátolhatván, egyedül a vételár fölöslegére fognak utasittatni.

Kelt a kecskeméti kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1876. februar 3-án tartott üléséből. 23 (1—1)

Ház-bérbeadás.

Halasi-nagy-útczán 563. számú ház, — a volt „Trombita" fogadó mellett, — mely áll 5 szoba-, konyha-, nagy kamra-, kézi kamra-, faszín- és nagy pinczéből — Szt.-György naptól haszonbérbe kiadandó.

Értekezhetni

Pataky Vilmos tulajdonosnál.

15 (3—3)

Kiadó lakás.

A görög templom sorában ***Csillag Antal*** házánál 2 útczai és 1 udvari szoba előszobával együtt, — bútorral vagy bútor nélkül — haszonbérbe kiadandó.

A bérleni szándékozók értekezhetnek nevezett házban a tulajdonossal. 24 (1—1)

---

652. sz. / t. 1876.

Árverési hirdetmény.

A kecskeméti királyi törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhirré tétetik, miszerént **Kocsák István** felperes részére 320 frt. tőke követelése és járulékai kielégitése végett, végrehajtást szenvedett alperes **Molnár Ferencz** és **Farkas Eszternek** biróilag lefoglalt a kecskeméti 3,079. számú telekkönyvben 3,422. részl. sz. alatt foglalt s nevök alatt beirt 450 frtra becsült házukra a nyilvános árverés elrendeltetett és árverési határidőül 1876. évi április 8. és szükség esetében 1876. évi május 8. napjának mindég d. e. 9 órája a telekkvi hivatalban akként tüzetett ki, hogy első alkalomkor az árverés alá bocsájtott ingatlanatlanság becsáron alul el nem adható.

Venni szándékozó tartozik a becsértéknek 10%-át készpénzben vagy értékpapirban bánatpénzül az árverési kiküldött kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.

Az árverési feltételek, melyek az árverés előtt felolvastatnak, az árverést megelőzőleg mindenki által a telekkvi hivatalban megtekinthetők.

Felszólittatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi törvényszék székhelyén vagy ennek közeliben laknak azirán t, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésök végett a törvényszék székhelyén megbizottat rendeljenek, és azok nevét s lakását az eladásig jelentsék be, mert ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

A perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb kijelölt javak iránt tulajdonjogi vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogokat érvényesithetni vélnek, hogy kereseteiket a hirdetmény közzé tételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt ezen telekkönyvi törvényszékhez adják be, különben azok az árverés foganatositását nem gátolhatván, egyedül a vételár fölöslegére fognak utasittatni.

Kelt a kecskeméti kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1876. február 16. tartott üléséből. 25 (1—1)

Hirdetés.

A helybeli „AHAVA VEACHEVA" (szeretet és testvériség) egyletének alulirt elnöksége részéről ezennel köztudomásra adatik, miszerint az egylet évi közgyűlése az idén f. hó 22-én délutáni 2 órakor az izr. hitközség tanácstermében fog megtartatni, melybeni részvételre minden érdemes tagja ezúttal meghivatik.

Egyszersmind felkéretnek mindazok, kik az egyletre vonatkozólag netán valamely inditványt tenni szándékoznak, hogy ezt f. hó 18-áig alulirt elnökségnél jelentsék be, mert különben a későbben akár élőszóval, akár irásban beterjesztett inditvány a jelen közgyűlésben tanácskozási tárgyul nem vétethetik fel.

Kecskemét, 1876. márcz. 10-én.

Kecskeméthy Herz, elnök.

26 (1—1)

Hirdetmény.

A város házi szükségletére a nagytalfái erdőben vágatott 150 öl — az új méter-mérték szerinti hosszaság- és magasságban kirakott — tölgyfa hajának árveréseni eladása elhatároztatván, árverési határidőül a helyszinére f. évi márczius hó 15. napjának délelőtti 9 órája kitűzetett, miről a vállalkozni akarók azzal értesittetnek, hogy az árverés 10 öles részletekben fog eszközöltetni és hogy részletenként 5—5 frt. bánatpénz leszen leteendő, az árverésnek egyéb feltételei a gazdászati osztálynál addig is megtekinthetők lévén.

Kecskemét, 1876. márczius 6.

27 (1—1) **A gazdászati osztály által.**

Kávéház és raktár bérbeadása.

A szentháromság-téren, a „NÁDOR" czimű kávéházi helyiség több szerelvényekkel, folyó évi Szt.-György naptól (ápril 24.) egy vagy több évre bérbe adatik.

Ugyanazon épületben egy nagyobbszerű s különnemű gabonára használtatás végett elrekesztett s kideszkázott száraz magtár, — melyet eddig a t. „József" gőzmalmi társaság használt — f. évi ápril 1-től huzamosb időre kiadandó.

Bérleni kivánók alólirthoz járulni sziveskedjenek.

Kecskemét, 1876. márczius 8.

Özv. Kovács Lászlóné.
Nagy-csongrádi-útcza, saját ház.

29 (1—1)

Nyomatott Kecskeméten, Tóth Lászlónál. 1876.